

U S T A W A

z dnia

o rejestrowanych związkach partnerskich

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa określa zasady, na podstawie których dochodzi do zawarcia rejestrowanego związku partnerskiego, zwanego dalej „związkiem partnerskim”, jego rozwiązania lub ustania z innej przyczyny, prawa i obowiązki osób w związku partnerskim, a także stosunki majątkowe między tymi osobami.

Rozdział 2

Zawarcie związku partnerskiego

Art. 2. 1. Związek partnerski zostaje zawarty, gdy dwie osoby złożą przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego zgodne oświadczenia o zawarciu tego związku.

2. Osoby tej samej płci pozostające w małżeństwie w zawartym ze sobą, zgodnie z prawem innego niż Rzeczypospolita Polska państwa, zawierają związek partnerski przez złożenie przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego zgodnych oświadczeń, aby to małżeństwo wywierało skutki prawne równoważne z zawarciem związku partnerskiego.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 i 2 są składane w odstępie nie dłuższym niż 7 dni. Zawarcie związku partnerskiego następuje z chwilą złożenia tego z oświadczeń, które zostało złożone później.

4. Z ważnych powodów sąd może zezwolić, żeby oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zostało złożone przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie z podpisem urzędowo poświadczonym i wymieniać osobę, z którą związek partnerski powinien zostać zawarty.

Art. 3. Nie mogą zawrzeć związku partnerskiego:

- 1) osoby, które w chwili składania oświadczenia o zawarciu związku partnerskiego nie ukończyły 18 lat;
- 2) osoby nieposiadające zdolności do czynności prawnych;
- 3) krewni w linii prostej oraz rodzeństwo;

- 4) osoby pozostające ze sobą w stosunku przysposobienia;
- 5) osoby pozostające w związku małżeńskim lub w związku partnerskim, z wyjątkiem osób, które pozostają w zawartym ze sobą małżeństwie, o którym mowa w art. 2 ust. 2;
- 6) osoby, które w chwili składania oświadczeń o zawarciu związku partnerskiego są:
 - a) w stanie wykluczającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli,
 - b) pod wpływem błędu co do tożsamości drugiej strony,
 - c) pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony lub osoby trzeciej, jeżeli z okoliczności wynika, że składający oświadczenie może się obawiać, że jemu samemu lub innej osobie grozi poważne niebezpieczeństwo osobiste.

Art. 4. 1. Oceny spełnienia warunków do zawarcia związku partnerskiego dokonuje kierownik urzędu stanu cywilnego na zasadach i w trybie określonych w przepisach ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1378 i 1615).

2. Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 albo 2 w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że zachodzą okoliczności wykluczające zawarcie związku partnerskiego.

3. W razie wątpliwości co do możliwości przyjęcia oświadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 albo 2, kierownik urzędu stanu cywilnego zwraca się do sądu o rozstrzygnięcie, czy związek partnerski może zostać zawarty.

Rozdział 3

Prawa i obowiązki osób w związku partnerskim

Art. 5. 1. Osoby w związku partnerskim mają równe prawa i obowiązki wynikające z zawarcia tego związku.

2. Osoby w związku partnerskim są obowiązane do wzajemnego szacunku, lojalności, pomocy oraz współdziałania dla wspólnego dobra.

Art. 6. Osoby w związku partnerskim mogą nosić wspólne nazwisko będące dotychczasowym nazwiskiem jednej z nich. Każda z osób w związku partnerskim może również zachować swoje dotychczasowe nazwisko albo połączyć z nim dotychczasowe nazwisko drugiej z osób związku partnerskim. Nazwisko utworzone w wyniku połączenia nie może składać się z więcej niż dwóch członów.

Art. 7. 1. Osoby w związku partnerskim są obowiązane, każda według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania uzasadnionych wzajemnych potrzeb.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przyczynianie się do zaspokajania uzasadnionych potrzeb niezdolnych do samodzielnego utrzymania dzieci wspólnych, oraz niezdolnych do samodzielnego utrzymania dzieci drugiej z osób w związku partnerskim, jeżeli zamieszkują z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym.

Art. 8. Jeżeli prawo do mieszkania przysługuje jednej osobie w związku partnerskim, druga z osób w związku partnerskim jest uprawniona do korzystania z tego mieszkania w celu zaspokojenia potrzeb własnych, a także potrzeb dzieci, o których mowa w art. 7 ust. 2. Przepis ten stosuje się odpowiednio do przedmiotów urządzenia domowego.

Rozdział 4

Stosunki majątkowe między osobami w związku partnerskim

Art. 9. 1. Każda z osób w związku partnerskim zachowuje zarówno majątek nabyty przed zawarciem związku partnerskiego, jak i majątek nabyty później (rozdzielność majątkowa).

2. Każda z osób w związku partnerskim samodzielnie zarządza swoim majątkiem.

3. W razie przemijającej przeszkody, która dotyczy jednej z osób w związku partnerskim, druga z osób w związku partnerskim może za nią działać w sprawach zwykłego zarządu, w szczególności może bez pełnomocnictwa pobierać przypadające należności, chyba że sprzeciwia się temu ta z osób, której przeszkoda dotyczy. Względem osób trzecich sprzeciw jest skuteczny, jeżeli był im wiadomy.

Art. 10. 1. Osoby w związku partnerskim mogą przez umowę zawartą w formie aktu notarialnego ustanowić:

- 1) wspólność majątkową partnerską albo
- 2) rozdzielną majątkową z wyrównaniem dorobków.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może poprzedzać zawarcie związku partnerskiego.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, może być zmieniona albo rozwiązana. W razie jej rozwiązania w czasie trwania związku partnerskiego, powstaje między osobami w związku partnerskim rozdzielną majątkową.

4. Osoba w związku partnerskim może powoływać się względem innych osób na umowę, o której mowa w ust. 1, gdy jej zawarcie oraz rodzaj były tym osobom wiadome.

Art. 11. 1. Przez umowę, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, osoby w związku partnerskim ustanawiają wspólność majątkową partnerską.

2. W braku odmiennego postanowienia w umowie, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1:

- 1) udziały osób w związku partnerskim we wspólności majątkowej partnerskiej są równe;
- 2) do wspólności majątkowej partnerskiej wchodzi pobrane po zawarciu tej umowy:
 - a) wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdej z osób w związku partnerskim,
 - b) renta należna poszkodowanej osobie w związku partnerskim z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jej potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość,
 - c) dochody ze wspólnego majątku partnerskiego.

Art. 12. 1. Wspólność majątkowa partnerska nie może obejmować:

- 1) przedmiotów majątkowych, które przypadną osobie w związku partnerskim z tytułu dziedziczenia, zapisu lub darowizny, z wyjątkiem przedmiotów urządzenia domowego służących do użytku obojga osób w związku partnerskim, chyba że spadkodawca lub darczyńca postanowił inaczej;
- 2) praw majątkowych, które wynikają ze wspólności łącznej podlegającej odrębnym przepisom;
- 3) praw niezbywalnych, które mogą przysługiwać tylko jednej osobie;
- 4) wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia, jak również wierzytelności z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- 5) niewymagalnych jeszcze wierzytelności o wynagrodzenie za pracę lub z tytułu innej działalności zarobkowej każdej z osób w związku partnerskim.

2. W razie wątpliwości uważa się, że przedmioty służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednej z osób w związku partnerskim nie zostały włączone do wspólności majątkowej partnerskiej.

Art. 13. Postanowienia umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, sprzeczne z art. 12 są nieważne.

Art. 14. Z chwilą zawarcia małżeństwa przez osoby pozostające ze sobą w związku partnerskim ustanowiona między nimi wspólność majątkowa, ulega przekształceniu we wspólność majątkową małżeńską, o której mowa w art. 31 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r.

– Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2809) na zasadach określonych w art. 31 § 3 tej ustawy.

Art. 15. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do wspólności majątkowej partnerskiej stosuje się odpowiednio przepisy art. 34¹–42, art. 43 ust. 2 i 3 oraz art. 44–46 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy.

Art. 16. Umowa, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, polega na tym, że po ustaniu rozdzielności majątkowej z wyrównaniem dorobków osoba w związku partnerskim, której dorobek jest mniejszy niż dorobek drugiej osoby w związku partnerskim, może żądać wyrównania dorobków przez zapłatę lub przeniesienie prawa.

Art. 17. 1. Dorobkiem każdej z osób w związku partnerskim jest wzrost wartości jego majątku po zawarciu umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2.

2. Jeżeli umowa, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie stanowi inaczej, przy obliczaniu dorobków pomija się:

- 1) przedmioty majątkowe nabyte przed dniem wejścia w życie tej umowy;
- 2) przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę;
- 3) prawa niezbywalne, które mogą przysługiwać tylko jednej osobie;
- 4) przedmioty uzyskane z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; nie dotyczy to jednak renty należnej poszkodowanej osobie w związku partnerskim z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość;
- 5) wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu innej działalności zarobkowej osoby w związku partnerskim;
- 6) prawa autorskie i prawa pokrewne, prawa własności przemysłowej oraz inne prawa twórcy;
- 7) przedmioty nabyte w zamian za przedmioty majątkowe, o których mowa w pkt 1–6.

3. Jeżeli umowa, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie stanowi inaczej, przy obliczaniu dorobków dolicza się wartość:

- 1) darowizn dokonanych przez jedną z osób w związku partnerskim, z wyłączeniem darowizn na rzecz wspólnych zstępnych oraz drobnych zwyczajowo przyjętych darowizn na rzecz innych osób;

- 2) usług świadczonych osobiście przez jedną z osób w związku partnerskim na rzecz majątku drugiej z osób w związku partnerskim;
- 3) nakładów i wydatków na majątek jednej z osób w związku partnerskim z majątku drugiej z osób w związku partnerskim.

4. Dorobek oblicza się według stanu majątku z chwili ustania związku partnerskiego według cen z chwili rozliczenia.

Art. 18. 1. Z ważnych powodów każda z osób w związku partnerskim może żądać zmniejszenia obowiązku wyrównania dorobków.

2. W razie braku porozumienia między stronami co do sposobu lub wysokości wyrównania, rozstrzyga sąd.

Art. 19. 1. W razie śmierci jednej z osób w związku partnerskim, wyrównanie dorobków następuje między jego spadkobiercami a osobą w związku partnerskim pozostałą przy życiu.

2. Spadkobiercy osoby w związku partnerskim mogą wystąpić z żądaniem zmniejszenia obowiązku wyrównania dorobków tylko wtedy, gdy spadkodawca wytoczył powództwo o unieważnienie związku partnerskiego albo wystąpił o jego rozwiązanie.

Art. 20. 1. Z ważnych powodów każda z osób w związku partnerskim może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej.

2. Ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej może żądać także wierzyciel jednej z osób w związku partnerskim, jeżeli uprawdopodobni, że zaspokojenie wierzytelności stwierdzonej tytułem wykonawczym wymaga dokonania podziału majątku wspólnego osób w związku partnerskim.

3. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych przypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa.

4. Ustanowienie rozdzielności majątkowej przez sąd na żądanie jednej z osób w związku partnerskim nie wyłącza zawarcia przez osoby w związku partnerskim umowy, o której mowa w art. 10 ust. 1. Jeżeli rozdzielność majątkowa została ustanowiona na żądanie wierzyciela, osoby w związku partnerskim mogą zawrzeć umowę majątkową po dokonaniu podziału majątku wspólnego lub po uzyskaniu przez wierzyciela zabezpieczenia, albo zaspokojenia wierzytelności, lub po upływie trzech lat od ustanowienia rozdzielności.

Art. 21. Rozdzielność majątkowa powstaje z mocy prawa, w razie utraty zdolności do czynności prawnych lub ogłoszenia upadłości jednej z osób w związku partnerskim. W razie umorzenia, ukończenia lub uchylecia postępowania upadłościowego, osoby w związku partnerskim mogą zawrzeć umowę, o której mowa w art. 10 ust. 1.

Rozdział 5

Uczestnictwo w sprawowaniu pieczy

Art. 22. 1. Osoba w związku partnerskim jest uprawniona do uczestniczenia w sprawowaniu bieżącej pieczy nad wspólnie z nim przebywającym dzieckiem pozostającym pod władzą rodzicielską drugiej z osób w związku partnerskim i jego wychowaniu, w tym podejmowania decyzji w sprawach życia codziennego, chyba, że sprzeciwi się temu, którekolwiek z rodziców wykonujących władzę rodzicielską nad tym dzieckiem.

2. Korzystając z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, osoba w związku partnerskim kieruje się dobrem dziecka oraz poszanowaniem jego godności i praw, a przed podjęciem w jego sprawach decyzji lub działań powinna je wysłuchać, jeżeli rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości dziecka na to pozwala, oraz uwzględnić w miarę możliwości jego rozsądne życzenia.

3. W przypadku osoby w związku partnerskim, nie mającej pełnej zdolności do czynności prawnych art. 96 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Ustanie związku partnerskiego

Art. 23. Związek partnerski ustaje w przypadku:

- 1) śmierci jednej z osób w związku partnerskim;
- 2) uznania jednej z osób w związku partnerskim za zmarłą;
- 3) unieważnienia związku partnerskiego;
- 4) rozwiązania związku partnerskiego;
- 5) zawarcia małżeństwa przez osoby, które zawarły ze sobą związek partnerski.

Art. 24. 1. W razie uznania jednej z osób w związku partnerskim za zmarłą domniemywa się, że związek partnerski ustał z chwilą, która w orzeczeniu o uznaniu tej osoby za zmarłą została oznaczona jako chwila jej śmierci.

2. Jeżeli po uznaniu jednej z osób w związku partnerskim za zmarłą druga z osób w związku partnerskim zawarła nowy związek partnerski albo małżeński, związek ten nie może być unieważniony z tego powodu, że osoba w związku partnerskim uznana za zmarłą żyje albo że jej śmierć nastąpiła w innej chwili niż chwila oznaczona w orzeczeniu o uznaniu jej za zmarłą. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli w chwili zawarcia nowego związku partnerskiego albo małżeńskiego strony wiedziały, że osoba w związku partnerskim uznana za zmarłą pozostaje przy życiu.

Art. 25. Związek partnerski może zostać unieważniony jedynie w przypadku:

- 1) zawarcia związku partnerskiego przez:
 - a) osobę, które w chwili składania oświadczenia o zawarciu związku partnerskiego nie ukończyła 18 lat, chyba że osoba ta przed wytoczeniem powództwa osiągnęła ten wiek,
 - b) osobę nieposiadającą zdolności do czynności prawnych, chyba że zdolność do czynności prawnych zostanie tej osobie przywrócona,
 - c) krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo,
 - d) osoby pozostające ze sobą w stosunku przysposobienia, chyba że stosunek ten ustał,
 - e) osobę pozostającą w związku partnerskim lub małżeńskim, z wyjątkiem osób, które pozostają w zawartym ze sobą małżeństwie, o którym mowa w art. 2 ust. 2, chyba że poprzedni związek partnerski lub małżeński ustał lub został unieważniony, z wyłączeniem sytuacji, w której ustanie tego związku partnerskiego lub małżeńskiego nastąpiło przez śmierć osoby, która zawarła związek partnerski pozostając w poprzednio zawartym związku partnerskim lub małżeńskim;
- 2) zawarcia związku partnerskiego przez pełnomocnika bez zezwolenia sądu na złożenie oświadczenia o zawarciu związku partnerskiego albo oświadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2, przez pełnomocnika albo jeżeli pełnomocnictwo było nieważne lub skutecznie odwołane;
- 3) złożenia oświadczenia o zawarciu związku partnerskiego lub oświadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 albo 2:
 - a) przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome wyrażenie woli,
 - b) pod wpływem błędu co do tożsamości drugiej strony,

- c) pod wpływem bezprawnej groźby drugiej strony lub osoby trzeciej, jeżeli z okoliczności wynika, że składający oświadczenie mógł się obawiać, że jemu samemu lub innej osobie grozi poważne niebezpieczeństwo osobiste.

Art. 26. 1. Z żądaniem unieważnienia związku partnerskiego może wstąpić:

- 1) każda z osób w związku partnerskim – w przypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa w art. 25 pkt 1 lit. a, b i d;
- 2) każdy, kto ma w tym interes prawny – w przypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa w art. 25 pkt 1 lit. c i e;
- 3) mocodawca w przypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa w art. 25 pkt 2;
- 4) osoba w związku partnerskim, która złożyła oświadczenie dotknięte wadą – w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 25 pkt 3.

2. Powództwo o unieważnienie związku partnerskiego może wytoczyć także prokurator.

3. Nie można żądać unieważnienia związku partnerskiego po upływie sześciu miesięcy od ustania stanu wyłączającego świadome wyrażenie woli, od wykrycia błędu lub ustania obawy wywołanej groźbą - a w każdym wypadku po upływie lat trzech od zawarcia związku partnerskiego.

Art. 27. Z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 25 pkt 1 lit c i e nie można unieważnić związku partnerskiego po jego ustaniu.

Art. 28. 1. Jeżeli jedna z osób w związku partnerskim wytoczyła powództwo o unieważnienie związku partnerskiego, unieważnienie może nastąpić także po śmierci drugiej z osób w związku partnerskim, na którego miejsce w procesie wstępuje kurator ustanowiony przez sąd.

2. W razie śmierci osoby w związku partnerskim, która wytoczyła powództwo o unieważnienie związku partnerskiego, unieważnienia mogą dochodzić jej zstępni.

Art. 29. Do skutków unieważnienia związku partnerskiego w zakresie stosunków majątkowych między osobami w związku partnerskim, w tym do korzystania z mieszkania, stosuje się odpowiednio przepisy o rozwiązaniu związku partnerskiego.

Art. 30. 1. Rozwiązanie związku partnerskiego następuje w następstwie:

- 1) osobistego złożenia przez osoby w związku partnerskim przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego, jednocześnie lub w odstępie nie dłuższym niż 3 dni, zgodnych oświadczeń o rozwiązaniu związku partnerskiego;

2) osobistego złożenia przez jedną z osób w związku partnerskim oświadczenia o rozwiązaniu związku partnerskiego przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli oświadczenia osób w związku partnerskim nie są składane jednocześnie, rozwiązanie związku partnerskiego następuje z chwilą złożenia tego z oświadczeń, które zostało złożone później.

3. Osoba w związku partnerskim, która złożyła oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może je wycofać w terminie 30 dni od dnia złożenia.

4. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, kierownik urzędu stanu cywilnego doręcza oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, drugiej osobie w związku partnerskim. Rozwiązanie związku partnerskiego następuje z upływem terminu 30 dni od dnia, w którym dokonano doręczenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, drugiej osobie w związku partnerskim.

Art. 31. Prawo do korzystania z mieszkania oraz przedmiotów urządzenia domowego, o którym mowa w art. 8, wygasa po upływie trzech miesięcy od dnia rozwiązania związku partnerskiego, chyba że osoba, która pozostawała w związku partnerskim, dobrowolnie opuści zajmowane mieszkanie.

Art. 32. W ciągu trzech miesięcy od dnia rozwiązania związku partnerskiego osoba, która pozostawała w związku partnerskim, która wskutek zawarcia związku partnerskiego zmieniła swoje dotychczasowe nazwisko, może przez oświadczenie złożone przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego powrócić do nazwiska, które nosiła przed zawarciem tego związku.

Art. 33. 1. Osoba, która pozostawała w związku partnerskim, a po ustaniu tego związku znajduje się w niedostatku, może żądać od osoby z którą pozostawała w związku partnerskim dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

2. Z ważnym powodów, jeżeli przemawiają za tym potrzeby osoby uprawnionej oraz pozwalają na to zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może zostać wypełniony przez świadczenie jednorazowe, w szczególności w postaci zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej lub przeniesienia prawa.

3. Obowiązek dostarczania środków utrzymania osobie, która pozostawała w związku partnerskim, wygasa po upływie roku od dnia ustania związku partnerskiego oraz w razie zawarcia przez nią małżeństwa lub nowego związku partnerskiego. Wygaśnięcie tego

obowiązku nie stanowi przeszkody do wydania przez sąd rozstrzygnięcia o świadczeniach alimentacyjnych należnych za okres, w którym znajdował on zastosowanie.

4. W kwestiach nieuregulowanych w ust. 1-3 do obowiązku dostarczania środków utrzymania przez jedną z osób, która pozostawała w związku partnerskim, drugiej z osobie, która pozostawała w tym związku, po ustaniu związku partnerskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 135–140 oraz art. 144¹ ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy.

Art. 34. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, art. 30 ust. 1 oraz art. 32 mogą zostać złożone także przed konsulem lub osobą wyznaczoną do wykonywania funkcji konsula, przy czym oświadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, mogą złożyć jedynie obywatele polscy przebywający za granicą.

2. Jeżeli oświadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 są składane przed konsulem art. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Przepisy wprowadzające ustawę o związkach partnerskich.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
REDAKCYJNYM I LEGISLACYJNYM
Aleksandra Ziuzia
Zastępca dyrektora Departamentu Prawnego
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
/- podpisano elektronicznie/